

نمایندگانی که مصونیت پارلمانی نداشت

۲۶ مهر ۱۳۹۳ ساعت ۱۶:۱۷

یک روز عده‌ای از نمایندگان اکثریت تصمیم گرفتند در داخل مجلس او را کتک بزنند. آنها ابتدا برای آنکه او را به خشم آورند به وی دشنام دادند؛ اما فرخی که به نقشه‌ی آنها پی برده بود در جواب آنها سخنی نگفت.

از فرخی یزدی به عنوان یکی از غزل سرایان بزرگ تاریخ معاصر ایران یاد می‌کنند. او در ۱۲۶۷ متولد شد و در جریان جنبش مشروطیت از یزد به تهران آمد و با شعر و نثر و آثار ادبی خویش در مطبوعات، نهضت مشروطه را مورد حمایت قرار داد. او قرارداد ۱۹۱۹ و ثوق‌الدوله با انگلیس را در اشعارش به باد انتقاد گرفت. کمی بعد روزنامه تندرو «طوفان» را بنیان نهاد و در آن به انتقاد از دولت پرداخت. در مجلس هفتم (مهر ۱۳۰۷ تا آبان ۱۳۰۹) به نمایندگی مردم یزد وارد مجلس شد و در رأس اقلیت مخالفان رضاخان قرار گرفت. او در اکثر جلسات مجلس سیاست‌های مستبدانه رضاشاه و حکومتش را مورد اعتراض قرار می‌داد. اکثر نمایندگان این دوره از عوامل رضاشاه بودند که با تقلب و تزویر به مجلس راه یافته بودند. آنان سعی داشتند فرخی را به نحوی رنج دهند تا او خود داوطلبانه مجلس را ترک گوید. آنها آشکارا به فرخی دشنام می‌دادند و او را با کلماتی چون «دشمن وطن» و «ضد اصلاحات» صدا می‌کردند؛ اما فرخی به شیوه‌ی آزاد مردان اهانتها را تحمل می‌کرد و حاضر نبود سنگر مجلس را ترک گوید.

یک روز عده‌ای از نمایندگان اکثریت تصمیم گرفتند در داخل مجلس او را کتک بزنند. آنها ابتدا برای آنکه او را به خشم آورند به وی دشنام دادند؛ اما فرخی که به نقشه‌ی آنها پی برده بود در جواب آنها سخنی نگفت. ولی اکثریتی‌ها دست بردار نبودند. آنان با جسارت جلو رفتند و شروع به کتک زدن او کردند. فرخی سعی کرد تا حدی که می‌تواند از ضربات آنها خود را در امان نگه دارد؛ اما آنها بی‌رحمانه او را کتک زدند به طوری که خون از دهان و بینی او سرازیر شد.

پس از پایان ماجرا فرخی با دهان خون‌آلود رو به بقیه‌ی نمایندگان کرد و گفت: وقتی در پایتخت یک مملکت، آن هم در مجلس، نماینده‌ای را این طور کتک می‌زنند ببینید در بیرون مجلس چه خبر است و چه به روزگار مردم می‌آورند!

فرخی یزدی در پایان مجلس هفتم پس از آنکه مصونیت پارلمانی‌اش خاتمه یافت، از بیم جان خود مدتی از نظرها ناپدید شد سپس بدون گذرنامه از مرزهای شمالی به اتحاد جماهیر شوروی گریخت و از آنجا به آلمان رفت و در برلین اقامت نمود. تیمورتاش وزیر دربار رضاشاه زمانی در اروپا با وی ملاقات کرد و به او اطمینان داد که در صورت بازگشت به ایران مورد رأفت و مهر ملوکانه قرار خواهد گرفت. فرخی با این فریب به تهران بازگشت تا اینکه عده‌ای به اسم «طلبکار مالی» شکایتی علیه او طرح کردند و وی را با برنامه‌ریزی به زندان کشاندند.

فرخی در زندان یک بار اقدام به خودکشی کرد اما او را از مرگ رهانیدند تا اینکه در ۲۵ مهر ۱۳۱۸ در زندان رضاخان با آمپول هوا که توسط «پزشک احمدی» به وی تزریق شد به قتل رسید. چهار سال بعد وقتی «پزشک احمدی» در دادگاه جنائی تهران به جرم «قتل‌های عمد در عصر رضاشاه» به اعدام محکوم شد، از جمله جرائم اعلام شده‌اش در دادگاه قتل فرخی یزدی بود. پس از مرگ فرخی یزدی، غزل‌ها و اشعار پربراری که وی در زندان سروده بود و در آنها به انتقاد از استبداد رضاشاهی پرداخته بود، کشف گردید.

با استفاده از:

- هزار و یک حکایت تاریخی، محمود حکیمی، ج ۳.

- شرح حال رجال سیاسی و نظامی معاصر ایران، نشر گفتار.

منبع: مشرق

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/28433/نداشت-پارلمانی-مصونیت-ای-نمایند-28433>